

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2827/2022
20.12.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Цакула и Јелене Ивановић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Милан Катић, адвокат из ..., против туженог „Холдинг корпорација за металопрераду, оснивање, финансирање и управљање Крушик а.д. Ваљево“ из Ваљева, ради поништаја решења о отказу уговора о раду и враћање на рад, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 775/22 од 07.04.2022. године, у седници одржаној 20.12.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 775/22 од 07.04.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за накнаду трошкова поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П1 257/20 од 01.12.2021. године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље, којим је тражила да се поништи решење о отказу уговора о раду број .. од 21.09.2016. године и да се тужени обвезе да тужилу врати на рад на радно место сходно одредбама уговора о раду број .. од 21.09.2016. године и анекса уговора о раду број .. од 07.04.2014. године. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 775/22 од 07.04.2022. године ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиље (погрешно наведено туженог) и потврђена је првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиље за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилца је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20) – у даљем тексту: ЗПП и утврдио да ревизија тужиље није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2) ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности, као ни друге битне повреде одредаба парничног поступка из члана 407. став 1. ЗПП, због којих се ревизија може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилца је била запослена код туженог на пословима продавца у ... на основу закљученог уговора о уређивању међусобних права, обавеза и одговорности број .., а на основу анекса наведеног уговора од 07.04.2014. године на пословима самосталног контролора III. Правилником о организацији и систематизацији послова радних места код туженог из 2006. године, за радно место продавца на ... прописан је III, а Правилником из 2013. године за радно место самосталног контролора III или IV сепен стручне спреме. Кадровска служба туженог је Трговачкој школи упутила допис број .. од 12.03.2020. године тражећи проверу веродостојности дипломе тужилце. Према одговору Трговачке школе на основу података у копијама сведочанстава о завршеном трогодишњем образовању нису пронађени подаци о школовању тужилце. Захтевом број .. против тужилце је покренут дисциплински поступак. Тужилци је достављено упозорење број .. од 23.07.2020. године на постојање разлога за отказ уговора о раду, због повреда радних обавеза из члана 141. став 1. тачка 17) и 18) КУ туженог, и то: „фалсификовање новчаних и других предмета“ и „повреде радне обавезе, која представља кривично дело, привредни прекршај или прекршај“. Тужилца се писмено изјаснила на наведено упозорење послодавца оспоравајући чињенице које су јој стављене на терет. Решењем туженог број .. од 28.08.2020. године, тужилци је у складу са чланом 179. став 2. тачка 5) Закона о раду отказан уговор о раду због тог што је својом кривицом учинила повреду радне обавезе прописану чланом 141. став 1. тачка 17) и 18) Колективног уговора, јер је туженом предала фалсификовану диплому и на тај начин га довела у заблуду и током трајања радног односа одржавала га у заблуди о својој стручној спреми, односно вршила је продужену повреду радне обавезе према послодавцу.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је, налазећи да је тужилца учинила повреду радне обавезе која јој је стављена на терет, одбио њен тужбени захтев за понштај, као незаконитог, решења о отказу уговора о раду са припадајућим анексом и захтев за враћање на рад.

Другостепени суд је одбио жалбу тужилце и потврдио првостепену пресуду налазећи да је првостепени суд правилно нашао да је уговор о раду тужилци законито отказан.

Одредбом члана 179. став 2. тачка 5) Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/05 ... 13/17) прописано је да послодавац може, поред осталог, да откаже уговор о раду запосленом који својом кривицом учини повреду радне обавезе, утврђену општим актом, односно уговором о раду.

Према одредби члана 15. тачка 3) истог закона, запослени је дужан да обавести послодавца о битним околностима које утичу или би могле да утичу на обављање послова утврђених уговором о раду, док је одредбом члана 26. став 1. наведеног закона, прописано да је кандидат дужан да приликом заснивања радног односа, послодавцу достави исправе и друге доказе о испуњености услова за рад на пословима за које заснива радни однос, утврђених правилником.

Према одредби члана 180. став 1. Закона о раду, послодавац је дужан да пре отказа уговора о раду у случају из члана 179. ст. 2. и 3. овог закона, запосленог писаним путем упозори на постојање разлога за отказ уговора о раду и да му остави рок од најмање осам дана од дана достављања упозорења да се изјасни на наводе из упозорења. Ставом 2. истог члана прописано је да је у упозорењу из става 1. овог члана послодавац је дужан да наведе основ за давање отказа, чињенице и доказе који указују на то да су се стекли услови за отказ и рок за давање одговора на упозорење, а ставом 3. да се упозорење доставља запосленом на начин прописан за достављање решења о отказу уговора о раду из члана 185. овог закона.

Одредбом члана 141. став 1. Колективног уговора туженог од јануара 2018. године, прописано је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који својом кривицом учини повреду радне обавезе, између осталог фалсификовање новчаних и других докумената (тачка 17).

По налажењу Врховног касационог суда правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили тужбени захтев тужиље, правилно закључивши да су се у радњама тужиље стекла обележја повреде радне обавезе предвиђене чланом 141. став 1. тачка 17) Колективног уговора туженог која је прописана као отказни разлог, због чега је постојао оправдани разлог за доношење решења о отказу уговора о раду са припадајућим анексом.

Имајући у виду да је одбијен као неоснован захтев за поништај решења о отказу уговора о раду, правилно је одбијен и захтев тужиље за враћање на рад, с обзиром на акцесорни карактер захтева, јер нису испуњени услови прописани чланом 191. став 1. Закона о раду.

Врховни касациони суд није посебно разматрао наводе ревизије који се у претежном делу односе на спроведени доказни поступак и оцену доказа (које доказе је извео, и оценио двостепени суд) јер исти у смислу члана 407. став 2. ЗПП не представљају дозвољен ревизијски разлог, нити се истима доводи у сумњу правилност примене материјалног права.

Имајући у виду да се наводима ревизије не доводи у сумњу правилност и законитост побијане пресуде, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 414. став 1. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Како је ревизија тужиље одбијена као неоснована, одбијен је њен захтев за накнаду трошкова поступка, па је на основу члана 165. у вези 153. став 1. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Катарина Манојловић Андрић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић